

G-05f 1/46

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 35620

Kl. 21a⁴, 35/14

Przemysłowy Instytut Telekomunikacji*)

Warszawa, Polska

Zasilacz stabilizowany elektronowo

Udzielono patentu z mocą od dnia 6 grudnia 1951 r.

Zasilacze, stabilizowane elektronowo, posiadają układy, których zasada działania przedstawiona jest na rysunku. Zmiany napięcia wyjściowego sterują siatką lampy V_1 . Pod wpływem tych zmian zmienia się prąd anodowy lampy V_1 , przez co zmienia się napięcie między siatką i katodą lampy V_2 , która z kolei zmienia swoją oporność. W ten sposób zmiany napięcia zasilacza zostają wyrównane. Przez zmianę położenia suwaka opornika potencjometrycznego p zmieniać można również napięcie wyjściowe zasilacza. Wadą tego typu stabilizatorów jest ich mała sprawność, gdyż stosunkowo duża moc tracona jest na anodzie lampy V_2 . Zasilacz, którego schemat według wynalazku przedstawiono na fig. 2, wady tej nie posiada, regulacja bowiem

odbywa się przez zmianę kąta pracy lampy prostowniczej. Zmiana napięcia wyjściowego U_c , jak uwidoczniono na fig. 2, powoduje zmianę napięcia U , która z kolei powoduje zmianę napięcia między siatką i katodą lampy V_2 , co wywołuje zmianę napięcia odcinającego lampę V_2 , $Ka \times U_{sk}$ (fig. 3) (Ka — współczynnik wzmocnienia lampy V_2), przez co zmienia się kąt przepływu tej lampy.

Zastrzeżenie patentowe

Zasilacz stabilizowany elektronowo, znamieny tym, że posiada stabilizator z równoległą lampą elektronową, przy czym stabilizacja i prostowanie odbywa się za pomocą lampy prostowniczej przez zmianę kąta przepływu tej lampy.

Przemysłowy Instytut
Telekomunikacji

*) Właściciel patentu oświadczył, że wynalazcą jest mgr inż. Tadeusz Konopiński.

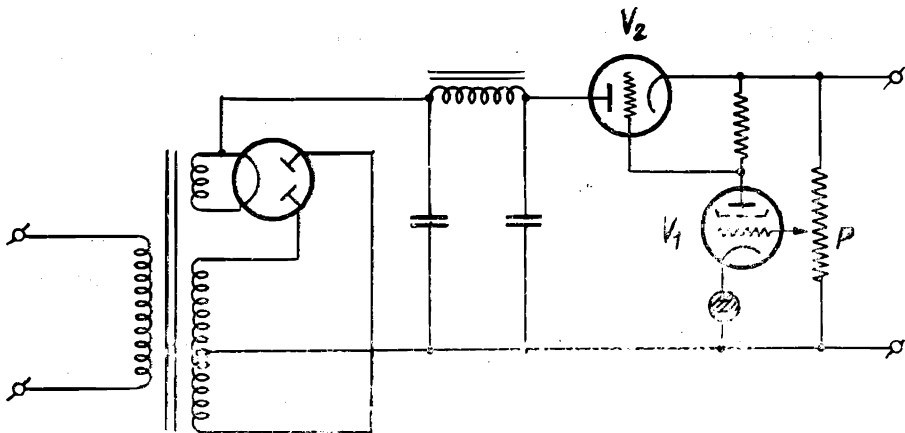

Fig. 1

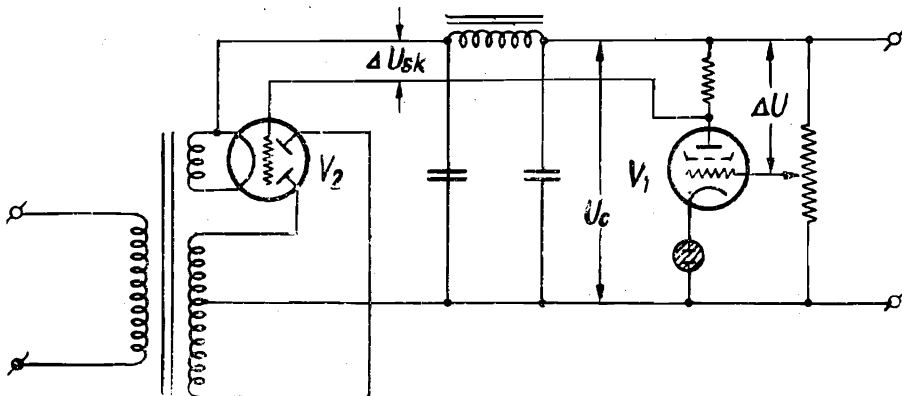

Fig. 2